

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Φρικτήν διήλθομεν εβδομάδα! Ἡ Ἑλλάς ἠπειλήθη κατ' αὐτὰς ὑπὸ σοβαροῦ κινδύνου, καὶ τὸ φάσμα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἐφάνη ζοφερόν εἰς τὸν ὀρίζοντα. Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐξεργάγη στάσις στρατιωτικὴ ἐν Ναυπλίῳ κατ' ἀρχὰς καὶ κατόπιν ἐν Λαρίσσει. Ἐνεκα τῶν σαβάρων αὐτῶν εἰδήσεων ὅλα τὰ πράγματα ἔλαβον χαρακτῆρα ἀξιοσημείωτον στάσεως Ἡ Ἀντιπολίτευσις ἔλαβε στάσιν ἐπιθετικὴν, ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε στάσιν... ἀδιαφορίας, ὁ κ. Κυριακὸς τοῦ Θεάτρου παρ' ὀλίγον νὰ κάμῃ στάσιν... πληρωμῶν. Ὡς καὶ αὐτὸς ὁ καιρὸς, ὅστις ἐδείκνυε τέλος σημεῖον μεταβολῆς, ἔγινε στάσιμος.

*

Ἀλλὰ μετ' ἀκριβῆ ἐξέτασιν τῶν πραγμάτων, ἐξηκριβώθη, ὅτι ἡ φοβερὰ στάσις ὑπῆρχε μᾶλλον εἰς διάνοιαν τῶν ἐξημεμένων ὀργάνων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, παρὰ εἰς τὴν πραγματικότητά. Καὶ ἐπληρώθη οὕτω κατὰ γράμμα τὸ παλαιὸν χινακὸν λόγιον: ἦκαμεν στάσιν ὁ νοῦς των.

*

Καὶ εἶνε περίεργον ἀληθῶς πῶς Ἀντιπολίτευσις, ἥτις ἔχει καθὲς στιγμήν τὸν τόπον καὶ τὸν λαὸν εἰς τὸ στόμα τῆς, ἔχει τοιαύτην ἀγνοίαν τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος. Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ συμβῇ στάσις εἰς χώραν ἐνθα τὸ κύριον τοῦ ἔθνους γνῶρισμα εἶνε ἡ ἀστασία.

*

Ἡ Βουλὴ ἀκόμη δὲν συνήλθεν ἡ ἐνφλουέντζα, καὶ αἱ Ἀπόκρεω ἠμποδίσαν μέχρι σήμερον τὰς ἐργασίας αὐτῆς, ἀλλὰ διὰ τοῦτο τὸ Βουλευτήριον δὲν ἀργεῖ συνέρχονται καθ' ἐκάστην ἐκεῖ καὶ συζητοῦσιν οἱ διδάσκαλοι περὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων. Καὶ ἐπειδὴ οἱ διδάσκαλοι εἶνε γένος μαχημώτατον, αἱ συζητήσεις διεξάγονται πεισματωδέσταται, πιθανότης δὲ ὑπάρχει, ὅτι συνεχίζοντες τὰς παραδόσεις τοῦ τόπου ἐνθα συνεδριάζουσι θὰ καταφύγωσιν εἰς τὰ πειστικώτατα ἐπιχειρήματα τοῦ ρεβόλβερ καὶ τῆς μαχαίρας διὰ νὰ ἐπιβάλωσι τὰς ιδέας των περὶ τῆς διδασκαλίας π. χ. τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς.

*

Αἱ Ἀπόκρεω βαίνουνσι πολὺ νωθρῶς καὶ ἀμφιβάλλομεν ἂν τὸ ἰδρυθὲν ἄόρατον Κομιτάτον δυνήθῃ ν' ἀποσείσῃ τὸν ἐπικρατοῦντα λήθαργον. Τινὲς ἀποδίδωσι τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν ἀντενέργειαν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι δίκαιον προσέφερε καὶ αὐτὴ ὅ,τι ἠδυνήθη πρὸς εὐθυμότεραν διεξαγωγὴν τῆς Ἀποκρητῆς προσέφερε τὴν διακωμῶδησιν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

*

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χειμῶνος προέκυψεν αἰφνης εἰς τὸ μέσον τὸ ζήτημα τῆς μελλούσης καὶ ἀφεύκτου λειψυδρίας τῆς πόλεως μας κατὰ τὸ ἐπικείμενον θέρος. Ἀπὸ τοῦδε οἱ χωρικοὶ ἔκοψαν τοὺς σωλήνας τοῦ ὑδραγωγείου τοῦ λεγομένου τῆς Γιαννούλας. Τὸ πολυπαθὲς αὐτὸ ὑδραγωγεῖον δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ὑφίσταται παρομοίαν τύχην καὶ εἶνε πιθανώτατον, ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ θερινὴν περίοδον ὁμοῦ μὲ τὴν περιλάλητον Τύχην τῆς

Μαρούλας θὰ δώσῃ καὶ θὰ πάρῃ καὶ... ἡ τύχη τῆς Γιαννούλας.

*

Ἐπρόκειτο κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ν' ἀνατιναχθῇ μία γέφυρα τοῦ σιδηροδρόμου διὰ δυνάμιτιδος ὑπὸ τοῦ συντάγματος τοῦ Μηχανικοῦ, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ἀνεστάλη. Ὁ λόγος εἶνε εὐνόητος. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν διαδόσεων περὶ στρατιωτικῶν ἀνταρσιῶν ἤθελε φανῇ, ὅτι πράγματι ὁ στρατὸς καταγίνεται εἰς ἀνατρεπτικὰ ἔργα.

*

Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν χρῆσιν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης ἐν Ἡπείρῳ καὶ τὸ μέτρον τοῦτο παρήγαγεν, ὡς εἰκός, μεγάλην δυσἀρέσκειαν παρ' ἡμῖν. Δὲν πρέπει νὰ σπεύδωμεν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν ποίαν ἐκ τῶν ἐλληνικῶν γλωσσῶν ἀπηγόρευεν ἡ Ὑ. Πύλη· διότι ἂν τὸ μέτρον τῆς ἀποβλέπῃ εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ κ. Κόντου ἢ τοῦ κ. Ψυχάρη, πρέπει νὰ ψηφίσωμεν μάλιστα εὐχαριστήρια πρὸς τὸν Μέγαν Βεζύρην.

Ἄξιος

Η ΣΤΑΣΙΣ

(Διὰ τοῦ ἰδιαίτερου ἡμῶν τηλεγραφεῖου, διοργανωθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντίνου).

Ἐκ τοῦ Ναυπλίου,

εἰκοσι τοῦ τρέχοντος Γενάρη

Μεγάλῃ στάσι πρόκειται νὰ κάμουν οἱ φαντᾶροι. Καὶ τοῦ στρατοῦ ὁ τράχηλος ζυγὸν δὲν ὑποφέρει! Βαθμοὺς γὰρ ἐμυρίστηκε νὰ βάλῃ εἰς τὸ χέρι. Παρακαλῶ νὰ στείλετε χωρὶς πολλὰ ἐμπόδια τὰ διὰ τὴν περίστασιν κατὰλληλα ἐφόδια. Βαθύτατα σεβᾶσθε τὰς στέλλω μυριάδας καὶ μένω εὐπειθέστατος:

Νομάρχης

Π. Κωνσταντίνου.

..

Ἐξ Ἀθηνῶν,

αὐθημερόν.

Σας στέλλομεν τὸν Δόξα ἀκόντια, φυσίγγια, ἀσπίδας, ξίφη, τόξα. Ἀμέσως ν' ἀποσπευθῇ πᾶσα γενναία στάσις, διὰ νὰ μείνω ἐλεγκτῆς

Γνωστός σας

Ἀναστάσης.

..

Ἐκ τοῦ Ναυπλίου,

τὴν αὐτήν.

Σας λέγομεν σαφῶς πῶς πᾶσα στάσις ἔπαυσε νὰ εἶνε εἰς τὸ φῶς

καὶ μόνον στάσιν ἔκαμεν ὁ στόμαχος πολλῶν
κι' ὁ νοῦς τῶν δηλιγιαννικῶν ἐνταῦθα κεφαλῶν

Εὐπειθὲς ἑκατοντάκις
Ὁ Νομάρχης
Π. Κωστάκης.

Ἐκ τῆς Λαρίσης,

εἴκοσι τοῦ φθίνοντος.

Τί στάσις!

Ὁργὴ Θεοῦ! Ὁργὴ λαοῦ! Ἀφεύκτως θὰ τὰ χάσῃ!...
Στρατός, λαὸς καὶ ναυτικὸν μετὰ πολλῆς μανίας
ζητοῦσι τὴν κατὰ λυσιν τῆς μαύρης τυραννίας!
Δὲν θέλουν ὁ Πρωθυπουργὸς νὰ φέρῃ ἐπωμίδας,

Νομάρχης
Π. Καρύδας

Ἐκ τῆς αὐτῆς,

Εἰκοσιτρεῖς τοῦ τρέχοντος μηνός

Τὰ ἔχασε 'στ' ἀληθινὰ ὁ Βλάσης Βαλτινὸς
Τὰ πράγματα ἐγένοντο μετὰ πολλῆς κουφότητος
καὶ στείλατε, παρακαλῶ, «χαρτί καθαριότητος».

Διατελῶ ἐπίσης
Νομάρχης τῆς Λαρίσης.

Ἐκ τῆς αὐτῆς,

αὐθήμερόν.

Παλαύρας ὁ Λοχίας

τοὺς στρατιώτας ἔπεισε μιᾶς ταξιαρχίας!...
Τὰ πράγματα κατήντησαν ὥσάν 'Εβραίων χάθρα!
Καλὸν νὰ προβιβάσῃτε τὸν ἥρωα Παλαύρα,
διότι εἶνε βέβαιον πῶς θὰ παρέλθ' ἡ κρίσις.
Ταῦτα καὶ μένω πρόθυμος

Νομάρχης τῆς Λαρίσης.

Ἐκ τῶν Τρικκάλων,

εἴκοσι.

Ὁ δήμαρχος Ἀγράφων

τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ ζητεῖ τῶν τηλεγράφων.
Εἰς τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει ν' ἀπαντήσῃ
διότι, λέγουν, σκέπτεται νὰ ἐπαναστατήσῃ.
Διατελῶ μὲ σεβασμὸν κι' ἐγὼ μετὰ τῶν ἄλλων

Νομάρχης τῶν Τρικκάλων

Ἐρμούπολις,

εἰκοσιτρεῖς τοῦ λήγοντος μηνός.

Ὡς ὄργανον ἐπίσημον θὰ εἶνε ὁ «Φανὸς».
εἰδ' ἄλλως ἡ Κυβέρνησις γι' αὐτὸ πολὺ θὰ χάσῃ
κι' ἀμέσως ἐπαναστατῶ ἤγουν θὰ κάμω στάσι.

Μετὰ χαρᾶς ἀπείρου
Ὁ Χαράτζης τῆς Σύρου.

Ἐξ Ἀθηνῶν,

αὐθήμερόν.

Μὲ εὐκαιρίᾳ πρώτη
αἱ σοβαραὶ αἰτήσεις σας θὰ πᾶν 'στὸν Τσιριγώτη
καὶ οὕτω πῶς ἐλπίζεται νὰ προληφθοῦν αἱ στάσεις.
Κατ' ἐντολὴν τῶν Ὑπουργῶν.

Γνωστὸς σας
Ἀναστάσης.

ΠΡΟΣΩΠΙΑΕΣ

Ὅταν ἀκούατε στάσεις, ἐπαναστάσεις, θρόνους, προ-
δότης, τυραννίας καὶ τὰ παρόμοια νὰ γνωρίζετε, ὅτι ἡ-
νοῖξε τὸ τριῶδιον.

Τί νομίζετε εἶνε ὁ Τρικούπης;

— Κάλαμος!

Καὶ ὁ Δηλιγιάννης;

— Δρύς.

Ἐλησμονήθη, φαίνεται, ἡ παροιμία: «Δρύς πεσοῦσης
πᾶς ἀνὴρ... ξυλίζεται»

Τὸ ἀληθὲς κούνημα ἦτο ὁ σεισμὸς, ὅστις συνέβη, δὲν
ἐνθυμούμεθα εἰς ποῖαν ἐπαρχίαν. Καὶ ἦτο ἀληθὲς, διότι
δὲν τὸ ἔκαμεν ἡ Ἀντιπολίτευσις.

Τί γίνεται ὁ κ. Λεβίδης;

Τὸ Λεβιδό

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Πάει κι' αὐτὸ τὸ σχέδιό τους
Ἀχ, καὶ γιὰ τοῦτο ὅλοι σκάνουν
Κι' ὅλοι γιὰ τοῦτο ἀποροῦν,
Καὶ δὲν τοὺς κόβει τὸ ξερὸ τους
Πῶς ἀπ' τὴν πείνα δὲν 'μποροῦν
Κανένα κούνημα νὰ κάνουν!

Καὶ εἰς τὴν

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΓΚΟΥΦΦΕ

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Δὲν ταραττοῦσι μόνον τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν τὰ ἐγκλήματα.
Ἡ δολοφονία τοῦ Γουφφέ ἐν Παρίσις ἀκόμη κρατεῖ ἀνάστατον τὴν
δικαιοσύνην καὶ τὸ κοινόν. Ὡς ὑπόθεσις λοιπὸν συνδεομένη στενῶς μὲ
τὰ παρ' ἡμῖν ζητήματα τῆς ἡμέρας ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν θὰ ᾖ δυσά-
ρεστος εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας.

Ἡ οἰκία ἐν ᾗ διεπράχθη τὸ ἐγκλημα εἶνε ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Tronson-
Ducoudray, ἀποτελουμένη ἐκ πέντε πατωμάτων. Ὁ Γκουφφέ εἶχεν
ἐνοικιάσει τὸ ἱσόγειον. Κατὰ τὰς ὁμολογίας τῆς συνενόχου Gabri-
elle Bompard ἥς τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν, ὁ δολοφόνος Eyraud κε-
κρυμμένος ὑπὸ παραπέτασμα ἔριψε βρόχον, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ δυσ-
τυχὴς Γουφφέ ἀνεπαύετο, καὶ τὸν ἔπνιξε. Μετὰ τοῦτο ἔλαβε τὰς κλεῖ-
δας τοῦ γραφείου του—διότι ὁ Γουφφέ ἦτο δικαστικὸς κλητὴρ— καὶ
ἀφῆρσε τὰς εὐρεθείσας ὀλίγας δραχμάς. Πῶς τὸ πτώμα εὐρέθη
ἐντὸς κιβωτίου ἀνακαλυφθέντος εἰς τὸ δάσος τοῦ Millery πλησίον τοῦ
Lyon καὶ πῶς μετακομίσθη τοῦτο ἐκεῖ εἶνε γεγονότα, τὰ ὁποῖα τώ-
μα ἡ ἀστονομία προσπαθεῖ νὰ ἐξηγήσῃ. Εἶνε βέβαιον, ὅτι τὸ κιβώ-
τιον δὲν ἐξήχθη τὴν νύκτα τῆς δολοφονίας, ὅπως εἶνε βέβαιον, ὅτι ἡ
Γαβριέλλα ἐκοιμήθη ἡσυχῶς ἐπὶ τινος ἀνακλίντρου πλησίον τοῦ πτώ-
ματος. Καὶ ὁ δολοφόνος καὶ ὁ δολοφονηθεὶς ἦσαν γνωστοὶ ἐν Παρί-
σις ὡς ὑποκείμενα οὐχὶ πολὺ ἔντιμα.